Sygn. akt **OS 9/24**

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
z dnia (…) r.

w składzie:

Przewodniczący: **r.pr. Bożena Bilkiewicz-Bańka**

Sędziowie: **r.pr. Ewa Piórecka - sprawozdawca**
r.pr. Beata Franus-Wyrwich

Protokolant: Joanna Kowalska

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (…)r. sprawy ze skargi (…)z siedzibą w (…) na postępowanie radcy prawnego (…)na skutek odwołania z dnia (…)r. od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…)r., sygn. akt RD-(…)o umorzeniu dochodzenia

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 i 2 w zw. art. 438 pkt 2 w zw. z art. 297 § 1 pkt 1, 4 i pkt 5 kodeksu postępowania karnego (Dz. U. z 2024 r., poz. 37 z późn. zm.) oraz art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2024 r., poz. 499 z późn. zm.) uchylić w całości zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie o odmowie wszczęcia dochodzenia z dnia (…)r., sygn. akt RD-(…)i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania.

Przewodniczący: Członkowie:

…… …… ……
r.pr. Bożena Bilkiewicz-Bańka r.pr. Ewa Piórecka r.pr. Beata Franus-Wyrwich

OS 9/24

UZASADNIENIE

W dniu (…) r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęła skarga – wniosek (…)z siedzibą w (…), zwanej dalej zamiennie Spółką, z dnia (…)r. o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec radcy prawnego (…). Skarżąca wskazała, że radca prawny (…)świadczyła Spółce usługi prawne przez około (…) lat od (…)r. do (…) r. i świadcząc te usługi nabyła pełną wiedzę na temat Spółki, sposobu jej działania, w tym jej kontrahentów, treści zawieranych umów, kosztów produkcji, pochodzenia składników, odbiorców i dostawców, stanowiska prawnego w sprawach danego rodzaju, argumentacji czy sposobu rozumowania osób odpowiedzialnych za podejmowanie decyzji związanych z jej działaniem.

Spółka zarzuciła radcy prawnemu (…)działanie na jej szkodę poprzez wykorzystanie jej doświadczenia i pozycji na rynku, celem zdobycia niezbędnego know-how, a także w następstwie skutecznego pozyskiwania klientów i świadczenia usług na rzecz podmiotu konkurencyjnego (…). Ponadto zarzuciła radcy prawnemu wykorzystanie w interesie (…) poufnych informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa pozyskanych w okresie współpracy ze Spółką.

Spółka w złożonej skardze podniosła, że działanie radcy prawnego było nieuczciwe i ukierunkowane na osiągnięcie przez nią oraz spółki konkurencyjne korzyści finansowych, a takie nielojalne zachowanie pozostaje w sprzeczności z zasadami etyki zawodowej radcy prawnego.

Skarżąca stwierdziła, że po zakończeniu współpracy, radca prawny w trakcie prowadzonych rozmów ugodowych z jej mężem – dnia (…)r., dokonała zmian w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej, zmieniając nazwę firmy z dotychczasowej: (…), na nową (…), oraz poszerzyła przedmiot prowadzonej działalności o sprzedaż żywności (…).

Zdaniem skarżącej Spółki, radca prawny firmowała działalność prowadzoną przez jej męża, w celu ukrycia przed wierzycielami pozyskiwanych przez niego dochodów. Działania podejmowane przez radcę prawnego prowadziły do ukrycia majątku jej męża i były działaniami pozornymi, nieuczciwymi i prawnie wątpliwymi. Ponadto skarżąca Spółka stwierdziła, że czynności zawodowe podejmowane przez radcę prawnego również należy uznać za sprzeczne z zasadami etyki zawodowej, gdyż doradzając jej sugerowała podjęcie

nieuczciwych działań, niezgodnych z prawem i dobrymi obyczajami. W ocenie Spółki radca prawny swoim zachowaniem podżegała do popełnienia przestępstwa.

Na okoliczność przedstawianych w skardze zarzutów Spółka przedłożyła: wydruki wiadomości mailowych, faktury, korespondencję mailową prowadzoną z radcą prawnym.

Radca prawny (…)w odpowiedzi na skargę datowanej na (…)r. ustosunkowała się do stawianych jej przez Spółkę zarzutów. Radca prawny potwierdziła, że od (…) do (…) roku świadczyła usługi prawne najpierw na rzecz (…)prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (…), która została przekształcona w (…)., a później w (…)w (…). Wskazała, że była to wyłącznie incydentalna, doraźna współpraca, najczęściej w sytuacjach wymagających natychmiastowego działania i dotyczyła przede wszystkim obszarów związanych z prawem pracy, ochroną danych osobowych, prostych kwestii z zakresu prawa handlowego lub tematów wymagających znajomości języka angielskiego. Na powyższe okoliczności wskazała wystawienie, w okresie pięcioletniej współpracy, (…)faktur na kwotę (…)zł netto oraz ogłoszenie opublikowane przez skarżącą Spółkę, po zakończeniu wzajemnej współpracy, o poszukiwaniu radcy prawnego do prowadzenia prostych spraw spółki (prawo gospodarcze, handlowe, prawo pracy).

W ocenie radcy prawnego powyższe okoliczności wykluczają twierdzenia skarżącej Spółki, że mogła nabyć pełną wiedzę na temat sposobu jej działania, w tym kontrahentów, treści zawieranych umów, kosztów produkcji, pochodzenia składników, odbiorców i dostawców. Radca prawny stwierdziła, że nigdy nie prowadziła na rzecz skarżącej Spółki stałej obsługi prawnej i nie nabyła takiej wiedzy, a po zakończeniu współpracy nie miała kontaktu ze Spółką.

Radca prawny potwierdziła, że jej mąż współpracował ze skarżącą Spółką w od (…) r. do (…)r., z którą obecnie pozostaje w konflikcie. Stwierdziła, że po zakończeniu współpracy ze Spółką nie uczestniczyła w jakichkolwiek negocjacjach, w tym ugodowych, gdyż mąż ustanowił profesjonalnego pełnomocnika, który go reprezentuje. Ponadto radca prawny wskazała, że z mężem, który zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej, posiada rozdzielność majątkowa, a działania, te wbrew twierdzeniom skarżącej Spółki, nie mają na celu pokrzywdzenia wierzycieli czy też ukrycia majątku, a spowodowane są sytuacją rodzinną i chorobą męża.

Radca prawny potwierdziła dokonanie zmiany wpisu w CEIDG i podała, że wraz z mężem podjęła działania mające na celu zorganizowanie odrębnej działalności gospodarczej, a aktualny wpis ma charakter czasowy. W jej ocenie w żaden sposób nie

uwłacza to godności zawodu radcy prawnego, zwłaszcza, że każda transakcja, której jest stroną jest przeprowadzona w sposób uczciwy i rozliczona terminowo z urzędem skarbowym.

(…) potwierdziła ponadto, że od (…) r. współpracuje ze spółkami (…)i (…)w zakresie świadczenia na ich rzecz usług prawnych. W początkowym okresie była to doraźna współpraca, obecnie zaś prowadzi stałą obsługę prawną spółki (…). Wszelkie faktury wystawione na rzecz tej spółki obejmują wyłącznie prowadzenie usług prawnych.

Radca prawny stwierdziła, że na prośbę Prezesa spółki (…) (jej przyjaciela), grzecznościowo podjęła działania, w ramach których, kierowała wiadomości do wskazanych, przez niego, klientów, tej spółki, które związane były najczęściej z koniecznością posłużenia się językiem angielskim lub hiszpańskim. Podejmując tego typu działania nie naruszyła żadnych obowiązujących przepisów prawa czy zasad etyki zawodowej, ani nie wykorzystała jakiegokolwiek doświadczenia, know – how czy pozycji na rynku Spółki skarżącej, nie mówiąc o pozyskaniu jej klientów czy wykluczenia z łańcucha dostaw. Radca prawny ponadto wskazała, że (…)specjalizuje się w produkcji suplementów diety, które są innymi produktami niż żywność produkowana czy dostarczana przez skarżącą Spółkę.

Radca prawny wyjaśniła, iż jej mąż wspominał swoim klientom, że jego żona jest radcą prawnym i faktem jest, że w ten sposób pozyskała klientów, co nie jest działaniem niezgodnym z prawem.

Radca prawny stwierdziła, że podczas współpracy ze Spółką skarżącą zawsze postępowała lojalnie i kierowała się jej dobrem. Wykonywała czynności zawodowe rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami. Podniosła, że skarżąca Spółka nigdy nie zgłaszała jakichkolwiek zarzutów do jej pracy jako radcy prawnego. Sporządzane opinie formułowała zawsze w oparciu o obowiązujące przepisy prawa i nie ulegała naciskom czy sugestiom skarżącej Spółki, która to oczekiwała od niej wskazania „furtki", „obejścia", czy „luki", bądź też oczekiwała wskazania uzasadnienia decyzji niezgodnych z prawem czy wykonywanych dla pozoru jak na przykład zlikwidowanie stanowiska pracy. Radca prawny wskazała, że cytowane w skardze jej wypowiedzi zostały wyrwane z kontekstu i przedłożyła całość prowadzonej z nią korespondencji mailowej. Radca prawny podkreśliła, że nigdy nie sugerowała Spółce podejmowania nieuczciwych działań i nie podżegała kogokolwiek, w szczególności jej pracowników do popełniania jakiegokolwiek przestępstwa. Zdaniem radcy prawnego zarzuty do wykonywanych przez nią czynności zawodowych ujawniły się nagle, po pojawieniu się konfliktu z jej mężem, a skarga jest próbą odwetu w stosunku do męża i kolejnym działaniem o zastraszającym charakterze.

Na żądanie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, dalej Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego, z dnia (…) r., (…) w (…) uzupełniła skargę i w piśmie z dnia (…) r. wskazała, że:

- świadczenie pomocy prawnej przez radcę prawnego miało charakter stały, w tym znaczeniu, że świadczyła ona pomoc prawną nieprzerwanie przez okres 5 lat, w zależności od bieżących jej potrzeb, a wysokość jej wynagrodzenia była uzależniona od ilości godzin wykonanej pracy,
- radca prawny świadczyła pomoc prawną w zakresie przygotowywania projektów umów i bieżącej działalności spółki oraz w przygotowywaniu projektów ugód i opinii prawnych, przygotowywaniu projektów pism do kontrahentów spółki, wezwań do zapłaty, wzorów dokumentów pracowniczych i korporacyjnych obowiązujących w spółce, dokumentacji RODO, a także doradztwa w sprawach bieżąco przez nią zlecanych i w toku świadczenia tej pomocy prawnej wykorzystywała informacje stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa,
- radca prawny świadczyła pomoc prawną w różnych obszarach jednakże Spółka dysponuje jedynie pisemną umową w przedmiocie przeprowadzenia audytu RODO i sporządzenia dokumentacji RODO i na tą okoliczność dołączyła umowę zlecenia z dnia (…) r.,
- dotychczas nie zostało złożone zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez radcę prawnego.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego postanowieniem z dnia (…) r. o sygn. akt RD -(…)wszczęła dochodzenie w sprawie podejrzenia popełnienia przez radcę prawnego (…)przewinienia dyscyplinarnego polegającego na tym, że świadcząc pomoc prawną na rzecz (…)., w latach (…) do (…), mimo zobowiązania do zachowania w tajemnicy wszystkiego, o czym dowiedziała się w związku z udzielaniem pomocy prawnej, nie spełniła tego obowiązku, tj. o czyn z art. 64 ust.1 w zw. z art. 3 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 9, art. 15 i art. 16 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Kolejnym pismem z dnia (…)r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wezwała Spółkę do udzielenia dodatkowych informacji w sprawie za okres od (…) r. do zakończenia współpracy i przedłożenia dokumentów, w tym faktur wystawianych przez radcę prawnego, kopii korespondencji, dokumentów, opinii wydanych/sporządzonych przez radcę prawnego, udzielanych jej pełnomocnictw w ty okresie, jak również zobowiązała skarżącą Spółkę do przedłożenia dodatkowych dowodów na poparcie twierdzeń zawartych w skardze.

W wykonaniu wezwania Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, Spółka pismem z dnia (…)r. poinformowała, że nie posiada kopii pełnomocnictwa udzielonego radcy prawnej, ale

przedłożyła kopie faktur VAT wystawianych przez radcę prawnego oraz maila z dnia (…)r. informującego o zakończeniu współpracy z radcą prawnym z powodu wysłania jej mężowi przedsądowego wezwania do zapłaty. W uzupełnienie tych informacji, dnia (…) r. Spółka przesłała pismo do którego załączyła korespondencją mailową prowadzoną z radcą prawnym zawierającą treść udzielnych porad i opinii od roku (…) do zakończenia współpracy.

Postanowieniem z dnia (…)r. sygn. akt RD-(…) Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych umorzyła dochodzenie prowadzone w sprawie radcy prawnego (…)podejrzanej o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego polegającego na tym, że świadcząc pomoc prawną na rzecz (…). od (…) r. do (…) r., mimo zobowiązania do zachowania w tajemnicy wszystkiego, o czym dowiedziała się w związku z udzieleniem pomocy prawnej, nie spełniła tego obowiązku, tj. o czyn z art. 64 ust. 1 w zw.z art. 3 ustawy o radcach prawnych (Dz. U. z 2024 r., poz. 499) oraz w związku z art. 9, art. 15 i art. 16 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego – wobec stwierdzenia, że przewinienia dyscyplinarnego nie popełniono lub brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego.

W uzasadnieniu postanowienia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego stwierdziła, że brak jest podstaw do uznania zarzutów skargi za zasadne. Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego brak jest też podstaw do stwierdzenia, że radca prawny nabyła pełną wiedzę na temat Spółki skarżącej, jej kontrahentów, kosztów produkcji, pochodzenia składników, odbiorców, dostawców czy know – how, którą później mogła wykorzystać w celach osobistych czy w interesach konkurenta tej Spółki.

W ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, przedłożone maile wskazują, że radca prawny świadczyła pomoc prawną w zakresie przygotowywania projektów umów oraz opiniowania umów w zakresie bieżącej działalności spółki, przygotowywania projektów ugód i opinii prawnych, przygotowywania projektów pism do kontrahentów spółki, wezwań do zapłaty, wzorów dokumentów pracowniczych i korporacyjnych, dokumentacji RODO, udzielała opinii w zakresie prawa pracy i ochrony danych osobowych, udzielała doradztwa w sprawie wdrożenia systemu informatycznego; doradzała w zakresie roszczeń z gwarancji, udzielała bieżącego doradztwa w zakresie wynikających z mailowych zleceń. Wynika z nich także, że radca prawny odmówiła weryfikacji umowy ze spółką (…) informując skarżącą Spółkę, że świadczy stałą obsługę prawną tej spółki i zachodziłby konflikt interesów.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego podniosła, iż skarżąca Spółka wskazując, że radca prawny świadcząc pomoc prawną miała dostęp do informacji stanowiących tajemnicę

przedsiębiorstwa, powinna odnieść się do każdej informacji, jak również osobno do każdego z przedłożonych dokumentów i w stosunku do każdego z nich osobno wykazać, jakie z informacji zawartych w tych dokumentach, do których dostęp miała radca prawny, stanowiły tajemnicę przedsiębiorstwa i dlaczego oraz w jaki sposób zostały ujawnione czy wykorzystane przez radcę prawnego. Dodatkowo po stronie skarżącej Spółki leżał obowiązek podjęcia stosownych działań w celu utrzymania ich w poufności.

Nadto Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego stwierdziła, że w obszernym materiale dowodowym w żadnej z wiadomości mailowej kierowanej do radcy prawnego nie zastrzeżono, że zawiera ona informacje poufne czy zastrzeżone.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w oparciu o zebrany materiał dowodowy nie znalazła potwierdzenia zarzutu wykonywania czynności radcy prawnego mimo zaistniałego konfliktu interesów. Radca prawny w (…) r. poinformowała o występującym konflikcie interesów w związku z wykonywaniem obsługi prawnej spółki (…) i nie przyjęła zlecenia, ale skarżąca Spółka kontynuowała współpracę z nią do końca (…) r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego nie znalazła również dowodów na potwierdzenie zarzutu, że radca prawny podejmowała działania prowadzące do ukrycia majątku męża.

Odnosząc się do zarzutu świadczenia przez radcę prawnego pomocy prawnej w sposób sprzeczny z zasadami etyki zawodowej i sugerowanie podjęcia działań nieuczciwych, niezgodnych z prawem i dobrymi obyczajami, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego uznała, że cytaty wskazane w skardze zostały wyrwane z kontekstu wypowiedzi i można je uznać za „niefortunne". Po zapoznaniu się z całością przedłożonej korespondencji, postępowania radcy prawnego nie można uznać za sugerowanie nieuczciwych działań czy tym bardziej za podżeganie do popełnienia przestępstwa. W toku współpracy skarżąca Spółka nie zgłaszała uwag do sposobu wykonywania przez radcę prawnego jej obowiązków, a wręcz przeciwnie pozytywnie oceniła wykonywane przez nią czynności, co potwierdza informacja o rozwiązaniu współpracy z jednoczesnym podziękowaniem za zaangażowanie i pomoc w wielu sprawach.

(…) zaskarżyła powyższe postanowienie składając w zakreślonym terminie do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie dalej Okręgowy Sąd Dyscyplinarny odwołanie z dnia (…) r.

Zaskarżając postanowienie w całości zarzuciła:

- obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia tj. art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. art. 74^1 i art. 67 oraz art. 67^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych poprzez przedwczesne podjęcie decyzji o umorzeniu dochodzenia bez przeprowadzenia dowodów

koniecznych do poczynienia kompletnych i miarodajnych ustaleń faktycznych bez przesłuchania przedstawiciela strony skarżącej,
- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia tj. ustalenie, że zachowanie radcy prawnego (…) nie nosi znamion przewinienia dyscyplinarnego, podczas gdy prawidłowa ocena materiału dowodowego zgromadzonego i możliwego do zgromadzenia w realiach rozpoznawanej sprawy prowadzi do wniosku przeciwnego, a mianowicie naruszenia m. in. art. 11, art. 15, art. 16 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

W uzasadnieniu odwołania skarżąca Spółka stwierdziła, że podstawowym zarzutem jest brak przeprowadzenia przez Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego pełnego postępowania dowodowego, który ograniczył się do analizy korespondencji mailowej prowadzonej pomiędzy stronami dotyczącej usług prawnych świadczonych przez radcę prawnego, a swoje stanowisko oparł w przeważającej mierze na wyjaśnieniach radcy prawnego. Zaznaczyła również, że radca prawny dokonała zmiany wpisu w CEIDG, która to zmiana bezsprzecznie świadczy o prowadzeniu działalności gospodarczej w zakresie obrotu suplementami diety oraz żywnością (…), a kontaktowanie się w imieniu spółki (…) z jej kontrahentami (w sprawach związanych z obrotem produktami), uzasadnia podejrzenie popełnienia „przestępstwa". Odwołująca się Spółka stwierdziła, że prowadzenie wskazanej działalności nie jest możliwe bez pozyskania know-how oraz informacji dotyczących dostawców i kontrahentów. Wszystkie te informacje radca prawny pozyskała w trakcie świadczenia usług prawnych oraz poprzez ich bezprawne przekazanie jej przez męża. Zdaniem skarżącej Spółki o zamiarze prowadzenia przez radcę prawnego działalności konkurencyjnej świadczy również fakt braku jej zgody na objęcie umownym zakazem konkurencji.

Odwołująca się Spółka wskazała, że w związku z naruszeniem tajemnicy przedsiębiorstwa zamierza dochodzić od radcy prawnego roszczeń na drodze cywilnej i obecnie prowadzone jest postępowanie ugodowe.

Na posiedzeniu jawnym Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w dniu (…) r. pełnomocnik skarżącej Spółki podtrzymała wniosek o dopuszczenie dowodu z (…) wskazując, że zakres usług świadczonych przez radcę prawnego nie wynikał tylko z dokumentów, bowiem nie wszystkie usługi były świadczone tylko na podstawie maili kierowanych do radcy prawnego. Prezes Spółki mógłby przedstawić jakie konkretne sprawy były kierowane do radcy prawnej.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż zgodnie z art. 437 § 1 k.p.k. związku z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych wniesienie środka odwoławczego obliguje Sąd do jego rozpoznania. Istotą postępowania odwoławczego jest dokładne zbadanie przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, czy Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego podejmując decyzję o umorzeniu postępowania przeciwko radcy prawnemu dokonała w sposób prawidłowy analizy stanu faktycznego i prawnego sprawy, a następnie ocena czy przy tak ustalonym stanie faktycznym i prawnym zostało wydane prawidłowe postanowienie, zwłaszcza w świetle zarzutów podniesionych w odwołaniu.

W wyniku rozpoznania środka odwoławczego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzeka o utrzymaniu w mocy zaskarżonego orzeczenia, o zmianie albo o uchyleniu zaskarżonego orzeczenia w całości lub w części. Uchylenie zaskarżonego orzeczenia skutkuje przekazaniem sprawy Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego do ponownego rozpoznania. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny co do zasady nie jest uprawniony do zmiany treści postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o umorzeniu dochodzenia. Jedynym uprawnieniem Sądu jest tylko prawo do zmiany podstawy prawnej orzeczenia o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego.

Stan faktyczny sprawy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił w oparciu o zgromadzony przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego materiał dowodowy oraz wyjaśnienia złożone na posiedzeniu przez pełnomocnika Spółki.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny rozpatrując zarzuty skarżącej Spółki oraz materiał zgromadzony w sprawie uznał, że odwołanie zasługuje na uwzględnienie. W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przedwcześnie uznała, że sprawa została wyjaśniona w stopniu wystarczającym do wydania postanowienia o umorzeniu dochodzenia w sprawie radcy prawnej (…).

W świetle opisanego stanu faktycznego w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego ustalenia poczynione przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego w dotychczas prowadzonym postępowaniu należy uznać za niewystarczające. Stosując odpowiednio przepisy postępowania karnego w szczególności regulacje art. 297 § 1 pkt 1, pkt 4 i pkt 5 k.p.k. należy uznać, że przeprowadzenie niewyczerpującego postępowania dowodowego w niniejszej sprawie *de facto* oznacza niewyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy i niezebranie kompletnego materiału dowodowego, a tym samym stanowi o niemożliwości rozstrzygnięcia czy doszło do naruszenia przez radcę prawnego Kodeksu Etyki Radców Prawnych, a tym samym popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego zgromadził wprawdzie materiał dowodowy, który jednak nie jest kompletny

i nie pozwala na wszechstronną ocenę okoliczności niniejszej sprawy. Zgromadzony materiał dowodowy jest niepełny, toteż zarzuty skarżącej Spółki skierowane do wydanego postanowienia zasługują na podzielenie.

Rozpoznając wniesione odwołanie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny podziela pogląd skarżącej Spółki, iż w celu kompletnego i miarodajnego ustalenia stanu faktycznego oraz wyjaśnienia wszelkich wątpliwości, w realiach niniejszej sprawy, niezbędne jest przeprowadzenie dowodu z wyjaśnień jej Prezesa, celem ustalenia:

- jakie konkretne sprawy kierowane były do radcy prawnego, poza usługami świadczonymi przez nią w oparciu o przesyłane maile,
- jakie informacje stanowiące tajemnice przedsiębiorstwa pozyskała radca prawny,
- podczas wykonywania jakich czynności, w jakiej dacie i jakich okolicznościach radca prawny pozyskała informację będące tajemnicą przedsiębiorstwa i w jaki sposób je wykorzystała we własnym interesie,
- jakie osoby miały dostęp do informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa,
- jakie były zabezpieczenia tajemnicy przedsiębiorstwa przed dostępem osób trzecich,
- w jakich okolicznościach, świadcząc usługi prawne radca prawny miała dostęp do faktur, dostawców, klientów Spółki i w jaki sposób wykorzystała te informacje ze szkodą dla Spółki,
- czy radca prawny przebywała w siedzibie Spółki i na terenie zakładu produkującego suplementy, czy zakład produkcyjny był niedostępny dla osób nieuprawnionych,
- jaką szkodę poniosła skarżąca Spółka z tytułu działalności radcy prawnej,
- do jakich przestępstw radca prawny podżegała Spółkę i jej pracowników,
- których pracowników radca prawny nakłaniała do popełniania przestępstw,
- jakie nieuczciwe działania niezgodne z prawem i dobrymi obyczajami radca prawny sugerowała skarżącej Spółce.

Nadto konieczne jest by Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego oceniła wskazywany i podnoszony przez skarżącą Spółkę fakt prowadzenia przez radcę prawną (…) działalności prawniczej w formie Kancelarii Radcy Prawnego i równoczesnego prowadzenie w ramach tej Kancelarii innej działalności gospodarczej - sprzedaż żywności (…) – sprzedaż hurtowa niewyspecjalizowana (sekcja obejmująca sprzedaż hurtową i detaliczną nie wymagającą przetwarzania), w szczególności w świetle regulacji obowiązującej ustawy o radcach prawnych, Kodeksu Etyki Radców Prawnych oraz Regulaminu wykonywania zawodu radcy prawnego.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego zgromadziła niepełny i niewyczerpujący materiał dowodowego, nie wyjaśniła części istotnych okoliczności sprawy, a tym samym nie dokonała

stosownej, całościowej analizy przedmiotowej sprawy w związku z czym uniemożliwiła przeprowadzenie jej prawidłowej kontroli instancyjnej. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny postanowił uchylić zaskarżone postanowienie w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania bowiem konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny stwierdza, że niniejsze postanowienie nie przesądza sposobu przyszłego rozstrzygnięcia sprawy bowiem ponowne orzeczenie jest uzależnione od wyników powtórnie przeprowadzonego przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego, postępowania dowodowego.

Jednocześnie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wskazuje, że w przypadku ewentualnego wydania postanowienia, którego podstawą prawną byłby art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w sentencji postanowienia oraz jego uzasadnieniu Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego winien sprecyzować czy czynu nie popełniono czy też brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia.

Z przytoczonych względów Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie orzekł jak w sentencji postanowienia.

Pouczenie:

Postanowienie niniejsze jest ostateczne w toku instancji i nie przysługuje od niego środek odwoławczy – art. 426 § 1 k.p.k. w związku z art. 74^1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

Przewodniczący: Członkowie:

…… …… ……

r.pr. Bożena Bilkiewicz-Bańka r.pr. Ewa Piórecka r.pr. Beata Franus-Wyrwich